

U chorych, u których zastosowano radioterapię uzyskano wyższy odsetek przeżyć bez nawrotu chłoniaka w porównaniu z grupą leczoną wyłącznie chemioterapią. Szczególnie dotyczy to chorych w wyższym stopniu zaawansowania (III-IV) oraz z obecnością dużej masy nowotworu (bulky disease).

7

TAKTYKA POSTĘPOWANIA U CHORYCH NA CHŁONIAKI ZŁOŚLIWE MÓZGU – DOŚWIADCZENIA WŁASNE

E. Lampka, J. Tajer, A. Borawska, J. Walewski, J. Meder, Cz. Leszczyk,
O. Mioduszevska

Klinika Nowotworów Układu Chłonnego Centrum Onkologii Instytutu w Warszawie

Chłoniaki pierwotne mózgu stanowią grupę 0,3-2,5 % nowotworów ośrodkowego układu nerwowego i poniżej 2% chłoniaków nieziarnicznych. Pierwotna lokalizacja ziarnicy złośliwej w OUN jest kazuistyką.

W Centrum Onkologii – Instytucie w Warszawie w latach 1985-1998 leczono 25 chorych na pierwotne złośliwe chłoniaki nieziarniczne oraz 2 chorych z rozpoznaniem ziarnicy złośliwej w ośrodkowym układzie nerwowym. U 23 chorych na chłoniaka złośliwego rozpoznanie mikroskopowe postawiono na podstawie materiału operacyjnego pobranego w czasie kriatomii, w 2 przypadkach pośmiertnie po autopsji. Rozpoznanie ziarnicy postawiono na podstawie badania mikroskopowego materiału po biopsji i kriatomii. W przedstawianej grupie chorych leczono 12 kobiet i 15 mężczyzn w wieku 17-65 lat (średnia wieku 42,8). U większości chorych na chłoniaki nieziarniczne postawiono rozpoznanie chłoniaka o wysokim stopniu złośliwości; w przypadku ziarnicy: typ NS i MC. 1 chorą kobietę na chłoniaka nieziarnicznego mózgu leczono w 34 tygodniu ciąży, zakończonej prawidłowym porodem (dziecko żyje bez powikłań i wad rozwojowych ponad 2 lata).

Zastosowano leczenie napromienianiem jako metodę samodzielną u 9 chorych, leczenie chemiczne samodzielne systemowe u 4 chorych, natomiast leczenie skojarzone (w tym dokanałowe) u 12 chorych na chłoniaki nieziarniczne, natomiast leczenie skojarzone: operacja + napromienianie + chemioterapia u 2 chorych na ziarnicę złośliwą. Całkowity czas przeżycia chorych od rozpoznania do zakończenia obserwacji wynosił 2 do 36 miesięcy (średnio 11 miesięcy). Obecnie żyje 12 chorych na chłoniaki nieziarniczne mózgu (w tym 4 powyżej 30 miesięcy od zakończenia leczenia w całkowitej remisji). Przedstawiono wyniki w zależności od sposobu leczenia, powikłania, przyczyny zgonów oraz najnowsze taktyki postępowania w oparciu o założenia badań EORTC w zależności od grupy wiekowej i stanu neurologicznego chorych.

8

OCENA WYNIKÓW LECZENIA SAMODZIELNĄ RADIOTERAPIĄ CHORYCH NA ZIARNICĘ ZŁOŚLIWĄ W STOPNIACH KLINICZNEGO ZAAWANSOWANIA I-III A LECZONYCH W LATACH 1978-1993

J. Meder, E. Lampka, W Osiadacz, B. Brzeska, J. Fijuth, A. Kawecki, J. Łyczek, J. Tajer

Centrum Onkologii – Instytut, Warszawa

W latach 1978-1993 w Klinice Radioterapii Centrum Onkologii – Instytutu w Warszawie leczono 258 chorych na ziarnicę złośliwą w stopniach zaawansowania klinicznego I-III A.

Materiał: W przedstawionej grupie chorych metodą samodzielną radioterapii zastosowano u 84 chorych (36 kobiet i 48 mężczyzn). Przeważała grupa wiekowa 30-40 lat (36%). Stwierdzono następujące typy mikroskopowe: LP (20%), NS I (43%), NS II (7%), MC (8%), LD (0%) i NS (22%). Najliczniejszą grupę stanowili chorzy w stopniach zaawansowania: IA (51%) i IIA (41%); niewielka część była w stopniach: IIIA (6%) i IB (2%).

Metoda: Zastosowano napromienianie technikami: STNI (48 chorych – 57%), MANTEL (20 chorych – 24%), IF (7 chorych – 8%), TNI (7 % chorych – 8%) i Y (2 chorych – 3 %).

Wyniki: W całej grupie chorych średni czas przeżycia całkowitego wynosi 103 miesiące (15 – 228 miesięcy) natomiast średni czas przeżycia bezobjawowego 98 miesięcy (14-228 miesięcy). Przedstawione zostaną szczegółowe wyniki i powikłania radioterapii w oparciu o analizę statystyczną.

9

WYNIKI SKOJARZONEGO LECZENIA CHORYCH NA NIEZAAWANSOWANĄ ZIARNICĘ ZŁOŚLIWĄ Z NIEKORZYSTNYMI CZYNNIKAMI PROGNOSTYCZNYMI

M. Dyduch, A. Radkowski, S. Korzeniowski, J. Skołyszewski

Klinika Radioterapii, Centrum Onkologii – Instytut im. M. Skłodowskiej - Curie,
Oddział w Krakowie, ul. Garncarska 11

Cel pracy: Ocena wyników leczenia chorych na ziarnicę złośliwą w stopniu zaawansowania I i II z niekorzystnymi czynnikami prognostycznymi.

Materiał i metoda: Analizie poddano 74 chorych na niezaawansowaną ziarnicę złośliwą (IA-7, IIA-40, IIB –27 chorych) z niekorzystnymi czynnikami prognostycznymi (masywne zajęcie węzłów, zwłaszcza śródpiersia, objawy B) leczonych w Centrum Onkologii w Krakowie w latach 1986-1995. W badanej grupie było 39 kobiet i 35 mężczyzn, średni wiek chorych wynosił 35,4 lata, mediana 33 lata. U większości chorych (58% – 78%) leczenie polegało na podaniu 3 serii chemioterapii hybrydowej MOPP/ABV z następnym napromienianiem techniką wielkopolową (TNI-22, STNI-19, pola płaszczowe – 15, ukł. chł. podprzeponowy – 2). U 15 chorych zastosowano 6-8 serii chemioterapii hybrydowej oraz radioterapię konsolidacyjną (12 chorych) ograniczoną do lokalizacji, w których wyjściowo stwierdzano masywne zajęcie węzłów lub w których nie uzyskano CR po chemioterapii.

Wyniki: Mediana czasu obserwacji wynosi 57 miesięcy. U 66 chorych uzyskano całkowitą regresję. W całej grupie uzyskano 82% 5 letnich przeżyć całkowitych oraz 75% 5 letnich przeżyć bez nawrotu choroby. Czynniki znamienne wpływającymi na przeżycia okazały się wiek, płeć, stopień zaawansowania choroby oraz postać histologiczna. 5-letnie przeżycie całkowite i bez nawrotu wynosiły: dla stopnia zaawansowania IA – 100 i 75%, IIA 90 i 86 % oraz IIB 68 i 60%. Najczęstszym powikłaniem były leukopenia (27 chorych), infekcje (20 chorych), trombocytopenia (15 chorych). U 15 chorych konieczne były przerwy w leczeniu napromienianiem, u 6 chorych napromienianie układu chłonnego podprzeponowego przzerwano definitywnie po podaniu dawek 1820-3150 cGy.

Wnioski: Wyniki leczenia skojarzonego w I i IIA stopniu zaawansowania są dobre. Wyniki nie są zadowalające u chorych w stopniu zaawansowania IIB. Najczęstszym powikłaniem leczenia jest zła tolerancja hematologiczna.

10

WSTĘPNA OCENA SKUTECZNOŚCI I POWIKŁAŃ LECZENIA METODĄ SKOJARZONĄ CHORYCH NA ZIARNICĘ ZŁOŚLIWĄ (CHEMIOTERAPIA MOPP/ABV + RADIOTERAPIA)

J. Meder, E. Lampka, W. Osiadacz, J. Walewski, B. Brzeska, J. Tajer, A. Kawecki

Klinika Nowotworów Układu Chłonnego Centrum Onkologii – Instytutu w Warszawie

Przedstawiono grupę chorych na ziarnicę złośliwą w stopniach zaawansowania klinicznego I-II leczonych metodą skojarzoną: chemioterapia wg programu MOPP/ABV z następnym napromienianiem w Centrum Onkologii – Instytucie w Warszawie w okresie 1.03.1994 – 31.12.1998.

Materiał: Analizowaną grupę 101 chorych stanowiło 60 kobiet i 41 mężczyzn w średnim wieku 30,6 lat (15-64 lata), w stopniach zaawansowania: IA – 15 chorych (14,8%), IB – 3 chorych (3,0%), IIA 46